

סמ:

מי שאחזו פרק שביעי גיטין

מסורת הש"ס

(א) ויכיר נח: כי"מ סה.
(ב) ויג' הערין ערך אהל א'
תולענא. (ג) ס"א ליכול
הלה ביעי בייעיתא בניניא
וביעיתא וכו'. (ד) פי
כשעיר שיער. (ה) ופי' ענין
חיפוס. ערך עך כק ג.
(ו) פי' מלש ומלש. (ז) ס"א
ולישיר. (ח) מלשון הטריות
והסכל. כ"ל. (ט) ויקרא
פרק כב. (י) פי' קדמא.

לעיון רש"י

אשכנזי א'
[אשכנזיט"א].
כאב נוק.
קליר. מורס.
פסימיה. העלק.
טנפרייז. [טנפרייז].
לשונות.
מינטיא. מנה.
לורייז. דמנה.
בייז. גרייז. פרי.
הרשנה.
אורזי. גרייז. [נפח].
פוליאז. [פוליאז].
מנה. [נפח].
שנשא"ש. עלוקות.
קליר. [מלה ארמית].
אורזי. אלי. אהל.
קליר. מנה. [פסול].
שנשא"ש. מנה. [פסול].
שנשא"ש. מנה. [פסול].
הנפח. א. יכיש.

מוסף רש"י

אנפא. כלי מחזיק
רביעית. [כ"ח].
בחוברתא. אן הנפח
כחמה ממש חלי. [כחוח].
א'.

לפני ונעויה כנורא דבי נפחא. ילנו כנחלים שלפני
הנפח: מיא דבי נפחא. אותם שמכנה בהן את הכנול: ליפח
הביא דחמרא לשמיה. יקנה חבית של יין לשמיתו כלומר ישתה
יין טוב ממד הכנה: לא אפי' דמר. לשאל רפואה שהיין רפואה
לו: לרשפחא. מחתוניות: אקוקא.

עשב ששמו קקוליי: אילוא. אלוואיי:
אספרכא. כסף חי: מרסכא. קונילוי:
והוא מפסולת הכסף מקום שחופרין
כסף מן הקרקע ויוקשים אותו ומעלה
ריתמא והוא מרמכא: חומרסא
דפולון. בוטוי: שהנשים חולות
בזואריהן של זכר או של כסף ונותן
בו שמן שמעורב בו מין כוס ששמו
פולון ודומה לעלי גפנים כדמנא
בת"כ. שלא יערב קימוס במר מי
גלובקא בשמן עלי גפנים בפולון:
ושייפא דחמרא. זואת יוניס ולשון
מורי זואת מרגולין: וניקט.
כל אלו: בשחקי דכנסא. שס
קריס בקייטא: וכדערמא גופא.
שכן חמס כסמא ויש כאותו
מקום: לשגרוכא. חולי הירכס
והקלנסת שקורין הנק"א: פסא
דמוני. כלי מלא לר' דגיס קטנים:
ולגנדרים שסין זמני אסא מטפסא.
יגלגלו ששים פעמים על ירך זה
למעלה בקילנסת שקורין הנק"א:
למכרסא. אן הגדלה בגיד ועולת
השמן: ניטופייסא. טיפות: משא
דכופרסא. פסולת של זפת והוא
עיתון: אילרא דכרסי. טיפות
כרישין: חמרס נקידא. יין נקי:
אונא דויקא. און של נוד: חוטא
דוהוריסיא דשדסיא דומה כפ דומה.
חוט של זהורית שזואתו אשה
חשודה בת חשודה: אסינסא
יבישפא. על סנה יבש: וענין
כחומרסא דנפחא מיני. יהא זהיר
כאן היולת ממנו לשמרה:
דמעלי לכולו למרי. חולי שקורין
"פיווריי": גרייז. סאן: מופלי.
גרעיני ממרים: אטרף אדרא.
עלין של עץ ששמו ארי: משינלי.
עריבות: ובי שפי. דקיימא לן הרוחץ
בחמין שותה מהס והס רפואה
לו במסכת שבת דף מ"א. רפואה
דאדרא. לשימא אכל ממא דסופלי
לא לישמי: דמעקרי. עושין
אותו עקר מלהלד: כוני. מלא
יד: משכ משארי. משנעת ערוגות:
נעפרייכו. עפר העולה כשרשיה:
ענבי

ביניסא. דג: ונעויה כנורא דבי נפחא.
הנפח: מיא דבי נפחא. אותם שמכנה בהן את הכנול: ליפח
הביא דחמרא לשמיה. יקנה חבית של יין לשמיתו כלומר ישתה
יין טוב ממד הכנה: לא אפי' דמר. לשאל רפואה שהיין רפואה
לו: לרשפחא. מחתוניות: אקוקא.

ונימייפיה אתלת קלחי כרבא וניבחישה
בגווא דמרמהין וכי בשיל גווא במרמהין
בשיל ליה כוליה ואי לא ליתי נפקי דכלבא
חיוורא וניגבול בנמפא וכמה דאפשר נפחא
לא ניכול דמפריק לגירא ליתי גירא דליתא
וניפכיה ונשדי מיא עלויה ונשתי ואי לא
ליתי ממיא דאישתי מינייהו כלבא בליליא
וניזדהר מגילויא לגילויא. אנפא דחמרא
חייא למורסא אנפא דחמרא באהלא
תולאנא לפירחא דליבא ליתי תלת
ברושייתא דשערי ונשטרינהו בכמבא דלא
עבר עלויה ארבעין יומין וניכול ונשתי
אבתרייהו חמרא מרקא א"ל רב אחא מדיפתי
לרבינא וכל שכן דפרח ליביה אמר ליה אנא
ליוקרא דליבא אמרי לפירחא דליבא ליתי
תלת ברושייתא דחשי ונישטרינהו
בדובשא וניכול ונשתי אבתרייהו חמרא
חייא לצרחא דליבא ליתי תלת יומין ונייא
וביעתא דכמונא וביעתא דשומשימי וליכול
לכאב מעי ליתי תלת מאה פלפלי אריכתא
וכל יומי נשתי מאה מינייהו בחמרא רבין
דמן גרש עבר לה לברתיה דרב אשי מאה
וחמשין מהני דידן ואחסיא לכירצא אנפא
דחמרא באטרפא דערא לכירצא חיוורא
ליתי ביורא גלילא וניצירה בשיסתג
וניתיירה במיא ונשתיה ונזדהר מבינתא
דאי לא מנקבא לה למעיניה למיסר סיסין
רטיבא במיא למישרא יבישתא במיא
וסימנך איצא רטיבא דסכר נהרא למחלא
ליתי שב בני דמיא וניבשניהו במולא וכל
יומא נישתי תרתי ותלתא בחמרא ואי לא
ליתי מחלא דציפרתא דלא אפתח ונחמיא
בתנורא ונוקי להדיה ונימא כי היכי דיביש
האי מחלא נייבש מחלא דפלוני בר פלוניא
ואי לא נישחיה בני אורבי דבינתא חרתא
ונימא הכי ואי לא לליבקי שכבא דשכיב
בשבתא ונישקליה לידיה ונותבה אטחליה
ונימא כי היכי דיביש הא ידא נייבש מחלא
דפלוני בר פלוניא ואי לא ניתי בינתא
ונישווייה בי נפחא וניכליה במיא דבי נפחא
ונישתי במיא דבי נפחא והיא עיזא דהות
שתיא מיא דבי נפחא אישתחית ולא

ונימייפיה אתלת קלחי דכרבא. יעייפני על שלשה קלחי כרוב ככלי:
וכחשיה כנווא דמרמסין. יגיס את הקדירה בקיסס של עץ ששמו
מרמהין: נפחא דכלבא חיוורא. זואה של כלב לכן: ונגבול כנטפא.
לרי: וכמה דאפשר. לו כרפואה אחרת או להחמק בחוליו: ניפחא
לא ניכול. לא יאכל זואת הכלבים:
דמפרק. מנתק אכריו: לגירא. חולי
שקורין אשפויט"א: גירא דליליא.
חן של לילית. אכן שפשיה כחן וטופלת
עס הכרד: ונפכיה. העוקץ למטה
ובית יד למעלה: ונזדהר מגילויא.
שיהו כמקום שאין נחש מזוי: אנפא.
זהו רביעית וכן עס הכלי: למורסא.
קל"ג: אסלא סלנא. סלנא. סלנא. אדום
כמין מלעמט שני: לפירחא דליבא.
שלבו פורה ששמי"ר נלע"ו: כרושייפא.
חלות: ונשטרינהו כמכא. ישרה
אותם כותח טרכנאי"ד נלע"ו:
דלא עבר עליה ארבעין יומין.
שנעשה הסוכת: מרקא. מווג במיס
הכנה: דפרח ליביה. שדכריס
מלשין הן כל אלו וממשיך כמו של
אדם: ליוקרא דליבא. שלבו כד
עלי: לצרחא דליבא. כאב הלל:
נייא. מיניסא: מהני דידן. פילפלין
שליו: לצירא. מולטס שבמשים:
אטרפא דערא. עלה של עץ ארע
שקורין לוריי"ר ופרי קורין ביי"ש:
ביורא דנגילא. זרע אורזי"א: וניצירה
כשיספג. יקשרנו בחמיכת נגד של
זמר גפן: וניזדהר מבינתא. זהר
שלא יכלע את גרגיר הדור: למעיניה.
למישו: למיסר. לעזור את
השגול: סיסין. פוליאז"ל:
למשי. לשלש אדם עזור: וסימנך.
שלא מחליף לשמות לה לשלש ויש
לעזור: א"ל. שס עשב וכשהוא
לה סוכרין בו נהרות כך הלא סותם:
למחלא. שחולו שלו נפוח וגדול
מחמת חולי: שב בני דמיא. שבת
עלוקות של מים נלע"ו ששוא"ש:
ליפרסא דלא איספת. עו שלא ילדה:
וניקו להדיה. יעמוד כנגדו: ואי
לא. אי ליכא תנורא: ניטפיה.
להוא טחלא: בני אורבי. יעית
אותו כותל וידבק בין שורות
הכותל ויבש שם: ולמא כפי. כי היכי
דיביש האי טחלא כו': ליבקי
שכבא. ישרת עד שידע היכן יש
מת שמת בשבת: ליבקי. לשון
בקאות: ונשקליה לידיה. דשכבא:
ונימא להדיה טחלא. דמולה:

אישתכח לה טחלא ואי לא ליפתח חביתא דחמרא לשמיה א"ל רב אחא בריה דרבא לרב אשי אי את
ליה חביתא דחמרא לא אתי לקמיה דמר אלא מרגל כפה שחרית דמעליא לכולי גופיה לרושחא ליתי
אקיקא ואילווא ואספירכא ומרתכא וחומרטא דפילון ושיאפא דחמימחא ונינקט בשחקי דכיתנא בקייטא
ודעמר גופנא בסיתוא ואי לא לישתי שיכרא מרקא לשגרונא ליתי פתיא דמוניני וניגנדריה שיתין זימני אהא
מטחתיא ושיתין זימני אהא מטחתיא לצמירטא ניתי תלת ניטופייטא מישחא דכופרא ותלת ניטופייטא איצרא
דכרתי ותלת ניטופייטא דחמרא נקודא ולישדי ליה לאיש באמה ולאשה באותו מקום ואי לא ליתי אונא
דיוקא ולתלי ליה לאיש באמה ולאשה בדרין ואי לא ליתי חוטא דהוריתא דשרתיה דומה בת דומה ולתלי
ליה לאיש באמה ולאשה בדרין ואי לא ליתי כינה "דזכר ונקבה" ולתלי ליה לאיש באמה ולאשה באותו מקום וכי
משתינ נשתין אסינסא ובישתא בצניורא דרשא ונעין בחומרטא דנפק' מיניה דמעליא לכולו צימרא לצימרא ברא
ליתי חלתא גרייז סופלי ותלתא גרייז אדרא ונישלוקניהו כל חד לחוריה ולחתיב בנייהו ולתבניהו בתרתי
משיכלי ונתי פתורא ונגה עילויא וניקום מעילוי האי ולחתיב עילוי האי ומעילוי האי ולחתיב עילוי האי עד
דניסק ביה הבלא ולסחי מינייהו וכי שתי ממיא דאדרא לישתי ממיא דסופלי לא לישתי משום דמיעקרי לצימרא
גווא ליתי שבעה בוני דסילקא משב משארי ונישלוקניהו בעפרייהו וניכול ונישתי אטרף אדרא בשיכרא או
ענבי

